

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

TRGOVINA, KRIŽ

Zagreb, veljača 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3
3.1.	Odluka o pretvorbi poduzeća	3
3.1.1.	Razvojni program	4
3.1.2.	Program pretvorbe	4
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	5
3.1.4.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća	5
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	7
3.3.	Provedba programa pretvorbe	7
3.4.	Upis u sudski registar	8
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	8
4.1.	Dionice s popustom	8
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	9
4.3.	Stečaj	10
5.	VLASNIČKA STRUKTURA DRUŠTVA U STEČAJU U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	11
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	11
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	11
5.2.1.	Kontrola financijskog poslovanja	12
5.3.	Raspolaganje nekretninama koje su ušle u procijenjenu vrijednost poduzeća u razdoblju do otvaranja stečajnog postupka	13
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	15
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	15
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	15
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	16

Klasa: 041-03/01-01/289

Urbroj: 613-01-02-02-7

Zagreb, 18. veljače 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA TRGOVINA, KRIŽ

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Trgovina, Križ.

Revizija je obavljena u razdoblju od 8. listopada 2001. do 18. veljače 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

Proces pretvorbe i privatizacije regulirali su sljedeći propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Zakon o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99 i 121/99), te drugih propisi koji uređuju pretvorbu i privatizaciju društvenih poduzeća.

2. OSNOVNI PODACI O PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Trgovina - trgovačko, ugostiteljsko i proizvodno poduzeće d.o.o., Križ (dalje u tekstu: Poduzeće) - matični broj subjekta 3709035, samostalno posluje od svibnja 1991. Upisano je u sudski registar u travnju 1991. pod brojem Fi-3851/91-2. Sjedište Poduzeća je u Križu, Zagrebačka 7. Poduzeće je nastalo kao pravni slijednik društvenog poduzeća Trgovine s p.o., Križ, koje je u travnju 1991. brisano iz sudskog registra na temelju odluke Radničkog savjeta, diobene bilance nekretnina i Sporazuma o uređenju suvlasničkih odnosa na nekretninama. Kao pravni slijednici osnovana su tri nova poduzeća - Trgovina d.o.o., Križ, Klas d.o.o., Križ i Konat d.o.o., Križ.

Osnovna djelatnost Poduzeća bila je trgovina na veliko i malo prehrambenim i neprehrambenim proizvodima, osim lijekova, oružja i municije. Trgovačka djelatnost obavljana je putem mreže prodavaonica na području tadašnjih općina Ivanić Grad i Kutina. Prodaja na malo obavljala se u 47 prodavaonica i robnoj kući u Ivanić Gradu koja je imala 10 odjela. Druge djelatnosti Poduzeća bile su ugostiteljska djelatnost, trgovinske usluge, proizvodnja ambalaže od plastičnih masa, obrtničke usluge i popravci, cestovni promet, te izvoz i uvoz prehrambenih i neprehrambenih proizvoda, osim gotovih lijekova, oružja i municije, predmeta naoružanja, opreme i pribora civilne zaštite i općenarodne obrane.

Ustrojstvene jedinice Poduzeća bile su: kadrovsko pravni, komercijalni i financijsko računovodstveni sektor, ured direktora i mreža prodavaonica. Financijsko računovodstveni sektor sastojao se od tri odjela - financija, knjigovodstva i automatske obrade podataka.

Kako Poduzeće u zadnjoj obračunskoj godini samostalno posluje od 1. svibnja 1991., veličina Poduzeća mjerena kroz visinu ostvarenih ukupnih prihoda i rashoda te veličinu aktive i pasive iskazana je za osam mjeseci. Koncem 1991., u Poduzeću je bilo 389 zaposlenih. Ukupan prihod, za osam mjeseci, ostvaren je u iznosu 349.526.000.- HRD, ukupan rashod u iznosu 348.638.000.- HRD, te bruto dobit u iznosu 888.000.- HRD. Koncem 1991. ukupna aktiva, odnosno ukupna pasiva iznosile su 253.759.000.- HRD, protuvrijednost 4.613.800.- DEM. Primijenjen je tečaj Narodne banke Hrvatske od 31. prosinca 1991. koji je za 1,- DEM iznosio 55.- HRD.

Prije pretvorbe, Poduzeće je imalo poteškoća u podmirivanju dospjelih obveza dobavljačima roba, nedostajalo je sredstava za proširenje i poboljšanje materijalne osnove poslovanja, 40% aktive financirano je iz tuđih izvora, a brzina obrtaja sredstava bila je mala. U vrijeme donošenja Odluke o pretvorbi, Poduzeće je imalo 380 zaposlenih, a ovlaštena osoba za zastupanje bio je Željko Macan, vršitelj dužnosti direktora. Dužnost direktora obavljao je u razdoblju od 1. svibnja 1991. do 15. studenoga 1993.

2.2. Statusne i druge promjene

Trgovina, trgovačko, ugostiteljsko i proizvodno poduzeće d.d., Križ (dalje u tekstu: Društvo) upisano je u sudski registar 1. veljače 1994. pod brojem Fi-1855/94. Upis usklađenja općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima, obavljen je u prosincu 1995.

U razdoblju od upisa Društva u sudski registar do otvaranja stečajnog postupka, temeljni kapital u iznosu 9.086.400,- DEM nije promijenjen. Dužnost direktora u razdoblju od 15. studenoga 1993. do 10. studenoga 1997., obavljao je Darko Sokolić. Dana 11. studenoga 1997., pod brojem Tt-97/4704-2, u sudski registar upisano je otvaranje stečajnog postupka nad Društvom, a tvrtka je promijenjena u Trgovina, dioničko društvo za trgovinu, ugostiteljstvo i proizvodnju u stečaju (dalje u tekstu: Društvo u stečaju).

2.3. Vlasnički povezana društva

U razdoblju od pretvorbe do otvaranja stečajnog postupka Društvo nije osnivalo nova trgovačka društva.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi poduzeća

Radnički savjet donio je Odluku o pretvorbi 26. lipnja 1992. Predsjednik Radničkog savjeta bio je Franjo Posarić, a članovi su bili: Boris Orešković, Mira Šiptar, Milica Dundović, Biserka Ivanić, Ivan Ivanković, Bernarda Tomac, Franjo Majer, Ivan Svetličić, Dragica Crnković, Franjo Tuđa, Ivan Šturlić, Ana Šafran, Ankica Valentić i Štefica Đimoti. Odluka o pretvorbi poduzeća dostavljena je Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) 30. lipnja 1992., što je u skladu s rokom propisanim odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Uz Odluku o pretvorbi poduzeća, Agenciji je dostavljena dokumentacija propisana odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća:

- program pretvorbe,
- izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske da je godišnji obračun za 1991. iskazan u skladu s propisima i računovodstvenim standardima,
- podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima poduzeća, tržišnom položaju i ocjeni boniteta poduzeća,
- razvojni program poduzeća,
- podaci i dokazi o pravu korištenja nekretnina,
- izvod iz sudskog registra, te
- elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća.

Odlukom je utvrđeno da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom dionica. Prvenstvo

u kupnji dionica imaju zaposleni i ranije zaposleni. Upisane dionice treba otplatiti u roku od pet godina. Dionice koje se ne prodaju na način utvrđen Programom treba prenijeti fondovima na način propisan Zakonom o pretvorbi. Vrijednost Poduzeća utvrđena je u iznosu 618.624.000.- HRD. Osnovna glavnica podijeljena je na dionice pojedinačne vrijednosti 50.000.- HRD. Vrijednost Poduzeća i vrijednost pojedinačne dionice nisu utvrđene u DEM.

U studenom 1992. od Agencije je primljen zahtjev za izmjenu i dopunu dostavljene dokumentacije, propisane odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Prema uputama Agencije, izrađen je novi Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća i priložena odgovarajuća dokumentacija.

Izmjene i dopune Odluke o pretvorbi, donio je Upravni odbor 29. lipnja 1993. Predsjednik Upravnog odbora bio je Jozo Duvnjak. Vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. utvrđena je u iznosu 9.086.400,- DEM, odnosno 499.749.000.- HRD. Temeljni kapital podijeljen je na dionice pojedinačne vrijednosti 100,- DEM. Izmjenama navedene odluke, model pretvorbe nije promijenjen.

Od ukupno utvrđene vrijednosti Poduzeća, 50% se prodaje uz popust zaposlenima, ranije zaposlenima, te drugim osobama navedenim odredbama članka 5. stavka 1. točke 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, koje imaju pravo na kupnju dionica uz popust. Pravo prvenstva kupnje dionica imaju zaposleni i ranije zaposleni. Preostalih 50% vrijednosti i dio koji se ne proda uz popust, predviđeno je u cijelosti prodati javnim prikupljanjem ponuda.

3.1.1. Razvojni program

Razvojni program sastavljen je u lipnju 1992. na temelju podataka analize poslovanja i financijskih pokazatelja za razdoblje svibanj-prosinac 1991. Razvojni program podijeljen je u dvije etape. Prva etapa se temeljila na opstanku Poduzeća u tržišnoj privredi. Za ostvarenje prve etape bilo je potrebno ostvariti punu zaposlenost, odnosno ekonomično poslovanje svih prodavaonica, izraditi Program rješavanja tehnološkog viška radne snage, ostvariti optimalne zalihe robe, te osigurati kvalitetna obrtna sredstva iz kratkoročnih i dugoročnih izvora. U drugoj etapi krenulo bi se u investicijske programe - uvođenje automatske obrade podataka, izgradnju suvremenog centralnog skladišta te postupno uvođenje suvremene opreme u prodavaonice. Za ostvarenje druge etape razvojnog programa preduvjet je ostvarenje prve etape.

3.1.2. Program pretvorbe

Na temelju odluke Radničkog savjeta iz travnja 1992., Komisija za provođenje pretvorbe donijela je Program pretvorbe Poduzeća putem prodaje dionica. Procijenjena vrijednost Poduzeća u iznosu 618.624.000.- HRD predstavlja temeljni kapital koji se dijeli na pojedinačne dionice čija nominalna vrijednost iznosi 50.000.- HRD i daje dioničaru pravo na jedan glas u Skupštini dioničkog društva. Pojedinačne dionice koje se kupuju uz popust, glase na ime kupca. Upisivanje dionica predviđeno je u tri kruga. U prvom i drugom krugu koji trebaju trajati ukupno 30 dana od dana Rješenja Agencije, pravo prvenstva kupnje 50% dionica s popustom imaju zaposleni i ranije zaposleni.

U trećem krugu ponudit će se na prodaju dionice koje nisu kupljene u prethodna dva kruga od strane osoba koje imaju pravo prvenstva. Preostale dionice nakon proteka sva tri kruga, predviđeno je prenijeti fondovima u omjeru propisanom Zakonom o pretvorbi. Osobe s pravom prvenstva dionice

trebaju otplatiti prema utvrđenoj dinamici u roku od pet godina.

U lipnju 1993. donesene su Izmjene Odluke o pretvorbi. Promijenjeni dijelovi Programa koji se odnose na procijenjenu vrijednost Poduzeća, nominalni iznos pojedinačne dionice i prodaju dijela temeljnog kapitala javnim prikupljanjem ponuda.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske provjerila je zakonitost i realnost godišnjeg obračuna za 1991. U dijelu kontroliranih pozicija bilance stanja i uspjeha, utvrđene su razlike između stvarnog i iskazanog stanja, koje nisu značajno utjecale na ukupnu ispravnost i zakonitost godišnjeg obračuna. Poduzeće je uvažilo primjedbe i netočna stanja ispravilo. U izvještaju je zaključeno da je godišnji obračun iskazan u skladu s propisima, te da se procjena vrijednosti može obaviti po metodama koje se temelje na knjigovodstvenim vrijednostima.

3.1.4. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća

Osnovni Elaborat o procijenjenoj vrijednosti sastavilo je Poduzeće u lipnju 1992., koristeći statički pristup procjeni. Na temelju odluke radničkog savjeta, vrijednost stanova nije uključena u procjenu vrijednosti Poduzeća. Procjenu vrijednosti opreme obavila su povjerenstva, a procjenu vrijednosti nekretnina obavio je stalni sudski vještak građevinske struke. Vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991., procijenjena je osnovnim Elaboratom u iznosu 618.624.000.- HRD, što je prema tečaju od 55.- HRD za 1,- DEM iznosilo 11.247.709,- DEM. Vrijednost nekretnina sudski vještak je procijenio u ožujku 1992. u iznosu 577.120.777.- HRD, odnosno 8.613.743,- DEM, a važeći tečaj u vrijeme procjene iznosio je 67.- HRD za 1,- DEM. U Elaboratu o procjeni vrijednosti poduzeća na dan 31. prosinca 1991., vrijednost nekretnina iskazano je u iznosu 577.120.777.- HRD, odnosno 10.493.105,- DEM po tečaju od 55.- HRD za 1,- DEM, što je za 1.879.362,- DEM više od procjene sudskog vještaka. Nakon obavljene kontrole Elaborata o procjeni vrijednosti poduzeća, Agencija je zatražila izradu nove procjene jer procjena vrijednosti nekretnina nije obavljena u skladu s Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Nova procjena vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1991., obavljena je koncem svibnja 1993. Korišten je statički pristup procjeni. Vrijednost Poduzeća procijenjena je u iznosu 499.749.000.- HRD, odnosno 9.086.345,- DEM. Procijenjena vrijednost izražena je u DEM i u HRD po tečaju od 55.- HRD za 1,- DEM. Prema novoj procjeni, vrijednost Poduzeća manja je za 2.161.364,- DEM od procjene u osnovnom Elaboratu. Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 149.117.000.- HRD, odnosno 2.711.218,- DEM.

Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća, kao ni procjena vrijednosti nekretnina nisu potpisani, nisu naznačene stručne osobe koje su sudjelovale u izradi Elaborata, što nije u skladu s Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Ukupna vrijednost zemljišta i objekata procijenjena je u iznosu 8.281.872,- DEM. Kod procjene vrijednosti građevinskog zemljišta uzeta je u obzir vrijednost komunalne infrastrukture, odnosno troškovi izgradnje komunalnih objekata i uređaja, te cijene zemljišta utvrđene od nadležnih općinskih organa. Sadašnja vrijednost objekata izračunana je na temelju procijenjene nove vrijednosti

sličnog objekta i umanjenja za iznos smanjenja vrijednosti zbog starosti i trošnosti. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća sadrži pregled s popisom objekata, geometrijskim podacima, novu i sadašnju vrijednost, te ukupnu vrijednost i jedinične cijene po m² površine.

U procijenjenoj vrijednosti zemljišta i objekata sadržana je i vrijednost 13 objekata u ukupnom iznosu 812.635,- DEM, za koje nisu priloženi valjani dokazi o pravu korištenja i raspolaganja. Rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) zabranjeno je raspolaganje dijelom procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 812.635,- DEM. Sedam objekata dobiveno je na korištenje bez naknade, jedan je stečen eksproprijacijom, a jedan nacionalizirani objekt stečen je kupnjom. Za četiri objekta, nema dokaza o vlasništvu i pravu korištenja.

U dio procijenjene vrijednosti Poduzeća, za koji postoji zabrana raspolaganja, uključene su između ostaloga i procijenjene vrijednosti prodavaonica broj 32 i 45. Prodavaonica broj 32 procijenjena je u iznosu 124.040,- DEM, a procjenom je obuhvaćeno zemljište površine 677 m², zgrada stara 62 godine građevinske površine 146 m² i skladište površine 389 m². Nekretnina je u zemljišnim knjigama upisana u z.k.u. broj 1925 (stari broj 188), k.o. Ivanić-Grad, k.č. broj 1976 (stari broj 176/2). Zgrada je podijeljena na poslovni prostor u prizemlju površine 69 m² i dva stana na katu. S obzirom da nisu priloženi valjani dokazi o pravu korištenja i raspolaganja, cjelokupna vrijednost uključena je u vrijednost Poduzeća za koji postoji zabrana raspolaganja. Na temelju rješenja Komisije za nacionalizaciju, broj 81/59-5 od 13. studenoga 1959., poslovna prostorija u prizemlju zgrade i skladište postale su društveno vlasništvo. Poduzeće je tijekom 1995. pribavilo dokaze o vlasništvu dijela zgrade (kat), te je Fond zabranu raspolaganja dijelom procijenjene vrijednosti Poduzeća smanjio za 96.919,- DEM. Kat zgrade koji se sastojao od dva stana, kupljen je od zakonskih nasljednika. Prvi kupoprodajni ugovor zaključen je u studenom 1960., a drugi u travnju 1962. U okviru zabrane raspolaganja ostala je vrijednost dijela prodavaonice 32 u iznosu 27.121,- DEM, koja se odnosi na poslovni prostor u prizemlju. U srpnju 1995., prodavaonica broj 32 prodana je pravnoj osobi.

Prijašnja vlasnica nekretnine podnijela je tužbu protiv Društva, koju je sud odbacio. Sud je obrazložio da Zakonom o pretvorbi, kojim je uređena pretvorba poduzeća s društvenim kapitalom, nisu isključene nekretnine iz članka 1. Zakona o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba, osim poljoprivrednog zemljišta koje je vlasnicima oduzeto nakon 15. svibnja 1945.

Prodavaonica broj 45 neto površine 57 m² i zemljište površine 960 m² na k.č. broj 1911 (stari broj 39), z.k.u. broj 628 (stari broj 212) procijenjeni su u vrijednosti 54.273,- DEM. Navedene nekretnine oduzete su vlasnicima na temelju Rješenja o nacionalizaciji, broj N 84/59-5 od 13. veljače 1959., a Poduzeće je dobilo na korištenje bez naknade.

Zahtjev nadležnom Županijskom uredu za povrat navedene oduzete imovine, podnijeli su nasljednici u lipnju 1996.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Rješenje o pretvorbi kojim je dana suglasnost na provođenje namjeravane pretvorbe, Fond je donio 6. srpnja 1993. Rješenjem je utvrđeno da se pretvorba predlaže u skladu s uvjetima i na način propisan Zakonom o pretvorbi. Ranije, na zahtjev Agencije dopunjena je dokumentacija i sastavljen

novi Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća. S obzirom da je konačna procjena nekretnina izrađena 28. svibnja 1993., Rješenje Fonda doneseno je u propisanom roku od 60 dana od dana dostave cjelovite dokumentacije.

Temeljni kapital iznosio je 17.573.097.600.- HRD, odnosno 9.086.400,- DEM. Nominalna vrijednost dionice iznosila je 100,- DEM odnosno 193.400.- HRD. Primijenjen je važeći tečaj DEM na dan izdavanja Rješenja, koji je za 1,- DEM iznosio 1.934.- HRD. Utvrđena vrijednost u HRD bila je važeća 30 dana od dana izdavanja Rješenja.

Rješenjem je zabranjeno raspolaganje dijelom procijenjene vrijednosti Poduzeća u iznosu 812.635,- DEM, odnosno 8 126 dionica koje su prenesene u portfelj Fonda, jer za 13 nekretnina koje su procijenjene u navedenoj vrijednosti nisu bili dostavljeni valjani dokazi prava korištenja i raspolaganja. Na temelju zahtjeva Društva i naknadno pribavljenih i priloženih dokaza o kupnji dijela poslovnog prostora prodavaonice broj 32, Fond je 24. travnja 1995. donio Rješenje, kojim smanjuje zabranu raspolaganja dijelom procijenjene vrijednosti Poduzeća za 96.919,- DEM. Smanjenjem rezervacije, utvrđena zabrana raspolaganjem dijela procijenjene vrijednosti iznosi 715.716,- DEM odnosno 7 157 dionica.

3.3. Provedba programa pretvorbe

U skladu s Odlukom o pretvorbi, 50% temeljnog kapitala prodano je uz popust zaposlenima i ranije zaposlenima. Oglas za upis i kupnju 45 432 dionice u vrijednosti 50% procijenjene vrijednosti, u skladu s Odlukom o pretvorbi, objavljen je u dnevnom tisku 15. srpnja 1993. Sve ponuđene dionice prodane su uz popust zaposlenima i ranije zaposlenima. Ukupan iznos popusta iznosio je 3.475.342.990.- HRD ili 19,8% vrijednosti temeljnog kapitala. Ugovori s malim dioničarima zaključeni su 29. srpnja 1993., a ukupno je zaključeno 339 ugovora. Plaćanje gotovinom uz propisani popust od 35,0% ugovoreno je sa 6 dioničara za kupnju 1 150 dionica ili 2,5% prodanih dionica. Za kupnju 44 282 dionice, ugovorena je obročna otplata s 333 dioničara.

Dionice ugovorene jednokratnom uplatom i prvi obroci za dionice ugovorene na obročnu otplatu, plaćeni su u propisanom roku od 30 dana od dana donošenja Rješenja. Uplata je izvršena u HRD uz primjenu tečaja iz Rješenja o pretvorbi. Za jednokratnu uplatu dionica, korištena je stara devizna štednja.

U roku utvrđenom Rješenjem, Poduzeće je predalo Fondu izvještaj koji sadrži podatke o ukupnom broju i vrijednosti prodanih dionica te popis dioničara. Od dijela dionica koje nisu prodane (50%), Fond je izuzeo 8 126 rezerviranih dionica i 8. rujna 1993. objavio natječaj za prodaju 37 305 dionica Društva u vrijednosti 3.730.565,- DEM, odnosno 41,0% temeljnog kapitala. U roku određenom za prikupljanje ponuda za kupnju dionica, nije primljena niti jedna ponuda, te je 37 305 dionica preneseno fondovima u omjeru određenom Zakonom o pretvorbi. Fondu je preneseno 24 870 dionica, a republičkim fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja 12 435 dionica. Koncem 1993., Fond je u svom portfelju imao ukupno 32 997 dionica ili 36,3% temeljnog kapitala Društva, od čega se 8 126 dionica odnosi na rezervacije, odnosno dionice kojima je zabranjeno raspolaganje. U tablici u nastavku, daje se pregled početne strukture vlasništva temeljnog kapitala Društva.

8

Tablica broj 1

Početa struktura vlasništva temeljnog kapitala

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Vrijednost u DEM	Udjel u %

1.	Mali dioničari	45 432	4.543.200,-	50,0
2.	Hrvatski fond za privatizaciju	32 997	3.299.700,-	36,3
3.	Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske	8 704	870.400,-	9,6
4.	Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske	3 731	373.100,-	4,1
UKUPNO		90 864	9.086.400,-	100,0

3.4. Upis u sudski registar

Osnivačka skupština Društva održana je 15. siječnja 1994. Prema izmjenama Odluke o pretvorbi, vršitelj dužnosti direktora trebao je sazvati osnivačku skupštinu u roku od 15 dana od dana uplate prvog obroka od strane kupaca dionica, odnosno do 20. kolovoza 1993. Osnivačka skupština održana je pet mjeseci nakon utvrđenog roka.

Dana 1. veljače 1994., dioničko društvo nastalo pretvorbom upisano je u sudski registar. Upis u sudski registar obavljen je u skladu s Rješenjem Fonda, a upisana je sljedeća struktura vlasništva temeljnog kapitala: mali dioničari 50%, Fond 36,3%, Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 9,6% i Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 4,1%.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

Nakon provedene pretvorbe, u razdoblju od 1993. do obavljanja revizije u studenom 2001., vlasnička struktura se nije mijenjala, osim što je Fond u 1995. bez naplate dodijelio invalidu Domovinskog rata 50 dionica. Tijekom 1999., Fond je raskinuo ugovore s dioničarima koji su prestali otplaćivati dionice i prenio dionice u svoj portfelj.

4.1. Dionice s popustom

Društvo je tijekom 1993., 1994. i u siječnju 1995., prema usmenom nalogu direktora, uplaćivalo dospjele obroke za dionice na teret plaća zaposlenika, ili na teret troškova prijevoza na posao i s posla. Prema zapisniku Financijske policije iz 1997., utvrđeno je da je nakon siječnja 1995. Društvo nastavilo s ustezanjem iznosa mjesečnog obroka za svakog dioničara zaposlenika, ali obustavljene iznose nije uplaćivalo Fondu već su zadržani na računu Društva za financijsko poslovanje, o čemu u vrijeme obavljanja revizije (studeni 2001.) u Društvu nema dokumentacije.

9

Jednom godišnje, Fond je revalorizirao obroke za otplatu dionica dioničarima koji su kupili dionice uz obročnu otplatu. Na uplate koje nisu obavljene u ugovorenim rokovima, obračunavane su zatezne kamate u skladu s propisima. Zatezne kamate su podmirivane iz uplaćenih obroka. Dioničarima koji su dionice kupili uz popust, iznos godišnje otplate u drugoj, trećoj i četvrtoj godini smanjen je na 5,0% vrijednosti, a u petoj godini trebali su otplatiti 80,0%. U skladu s odredbama Zakona o privatizaciji, u listopadu 1996. s dioničarima su zaključivani dodaci ugovorima, kojima je rok otplate

produžen na najviše 20 godina. Dodaci ugovorima zaključeni su sa 140 dioničara. Drugi dioničari nisu zaključili dodatke ugovoru o produženju roka otplate, a prestali su otplaćivati dionice u razdoblju od 1993. do 1995. Posljednji obrok plaćen je u ožujku 1997., nakon čega dionice nisu otplaćivane.

U veljači 1999. Fond je raskinuo ugovore s 332 dioničara koji su prestali otplaćivati dionice. Raskidanjem ugovora, portfelj Fonda povećan je za 25 379 dionica, te se ukupno u portfelju Fonda nalazilo 58 326 dionica Društva, odnosno 64,2%. Nakon raskida ugovora s malim dioničarima i povećanja portfelja Fonda, vlasnička struktura temeljnog kapitala nije se mijenjala.

S obzirom da od početka 1997. dioničari nisu otplaćivali dionice, Fond je ugovore trebao raskinuti već tijekom 1997., odnosno prije otvaranja stečajnog postupka nad Društvom. Odredbama članka 31. Zakona o privatizaciji, propisano je da se ugovor o kupnji dionica s popustom zaključen na rok do 20 godina, raskida bez prethodne opomene ako nisu plaćena tri dospjela obroka. Fond se nije pridržavao navedenih odredbi.

Od početka 1997., Fond je počeo obavljati kontrolu upisanih dionica s popustom. Kontrolom je utvrđeno da je jedan ugovor o prodaji 200 dionica Društva s popustom zaključen s osobom koja je pravo popusta već iskoristila. Za navedeni ugovor pokrenut je sudski postupak.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

Fond je u više navrata tijekom 1994., u dnevnom tisku objavio poziv za kupnju dionica. Poziv se odnosio na dionice više društava, među kojima je bilo i društvo Trgovina, Križ. Dionice su se mogle kupiti i starom deviznom štednjom. Nije bilo prodaje dionica Društva po ovim pozivima.

Iz portfelja Fonda u ožujku 1995. dodijeljeno je 50 dionica bez naplate invalidu Domovinskog rata. Na temelju odluke Fonda, u ožujku 1996. objavljen je poziv za kupnju 24 820 dionica Društva iz portfelja Fonda, što je iznosilo 27,3% temeljnog kapitala. Najniža cijena ponude utvrđena je u iznosu 2.482.000,- DEM, odnosno u nominalnoj vrijednosti ponuđenih dionica. U roku određenom za podnošenje ponuda nije dostavljena niti jedna ponuda.

Dionice Društva koje su u postupku pretvorbe dodijeljene fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja, također nisu prodane.

4.3. Stečaj

Prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad Društvom, podnio je direktor Darko Sokolić u 1997., zbog postojanja stečajnih razloga (nesposobnost Društva za plaćanje obveza i prezaduženost).

Stečajno vijeće je ocijenilo da su ispunjeni stečajni razlozi, te je Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 10. studenoga 1997. nad Društvom pokrenut stečajni postupak. U vrijeme otvaranja

stečajnog postupka, Društvo je imalo 242 zaposlenika kojima je prestao radni odnos. Društvo u stečaju započelo je poslovanje s 47 ranijih zaposlenika na određeno vrijeme.

U skladu s odredbama članka 25. Stečajnog zakona, sastavljen je očevidnik knjigovodstvenih podataka na dan otvaranja stečajnog postupka. Vrijednost imovine Društva na dan otvaranja stečajnog postupka iznosila je 34.952.737,49 kn, od čega se na dugotrajnu imovinu odnosi 28.938.831,68 kn, a na kratkotrajnu imovinu 6.013.905,81 kn. Upisani kapital iznosio je 32.696.501,76 kn, pričuve i zadržana dobit 1.635.859,41 kn, gubici tekuće i prethodnih godina 16.967.250,00 kn, a kratkoročne obveze 17.587.625,76 kn. Od ukupnih kratkoročnih obveza, na obveze prema dobavljačima odnosi se 11.773.896,33 kn, prema financijskim institucijama 3.854.670,68 kn i na druge obveze prema zaposlenima, fondovima i državi 1.959.058,75 kn. U okviru obveza nisu iskazane otpremnine zbog otkaza, te kamate prema dobavljačima i financijskim institucijama od dana dospijeca do otvaranja stečajnog postupka, za što se predviđalo povećanje obveza u visini 47%.

Koncem studenoga 1998. obavljena je nova procjena imovine - nekretnina i opreme. Vrijednost imovine stečajnog dužnika procijenjena je u iznosu 26.689.531,00 kn, što je prema tečaju na dan 30. studenoga 1998. iznosilo 7.143.496,- DEM. Od otvaranja stečajnog postupka do 30. rujna 2001., prodan je dio nekretnina za ukupno 8.072.477,59 kn. Nekretnine je kupilo 7 pravnih i 23 fizičke osobe. Irena Posarić kupila je pet nekretnina uz cijenu od 1.097.763,44 kn. U razdoblju od otvaranja stečajnog postupka do 25. lipnja 2001., prema izvješću stečajnog upravitelja, unovčene su nekretnine, oprema i potraživanja stečajnog dužnika u ukupnom iznosu 9.810.738,52 kn. Od unovčenog iznosa, vjerovnicima je isplaćeno 9.056.365,22 kn. Stečajna masa na dan 30. lipnja 2001., prema izvješću stečajnog upravitelja, iznosila je 11.234.346,15 kn, od čega se na dugotrajnu imovinu odnosi 8.732.719,03 kn, a na kratkotrajnu 2.501.627,12 kn. Procijenjena vrijednost dugotrajne imovine koja nije prodana iznosila je 14.554.531,71 kn, a u izvješću stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase iskazana je u iznosu 8.732.719,03 kn, odnosno iskazana vrijednost dugotrajne imovine umanjena je za 40%. Nepodmirene tražbine (obveze prema vjerovnicima) na dan 30. lipnja 2001. iznosile su 14.025.759,08 kn. Koncem listopada 2001. bilo je 10 zaposlenika.

5. VLASNIČKA STRUKTURA DRUŠTVA U STEČAJU U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U tablici u nastavku daje se pregled vlasničke strukture temeljnog kapitala Društva u stečaju u vrijeme obavljanja revizije.

Tablica broj 2

Struktura vlasništva temeljnog kapitala Društva u stečaju
u vrijeme obavljanja revizije

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Vrijednost u DEM	Udjel u %
1.	Hrvatski fond za privatizaciju	58 326	5.832.600,-	64,2
2.	Mali dioničari	20 103	2.010.300,-	22,1
3.	Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje	12 435	1.243.500,-	13,7
UKUPNO		90 864	9.086.400,-	100,0

U portfelju Fonda nalazi se 58 326 dionica, odnosno 64,2% temeljnog kapitala, od čega je za vrijednosti temeljnog kapitala u iznosu 715.716,- DEM ili 7 157 dionica utvrđena zabrana raspolaganja. U vlasništvu malih dioničara nalazi se 20 103 dionica odnosno 22,1% temeljnog kapitala, a u vlasništvu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje 12 435 dionica odnosno 13,7% temeljnog kapitala.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Prema podacima iz temeljnih financijskih izvještaja u razdoblju od 1993., do konca 1995., ukupni prihodi Društva bili su u porastu. U 1995. ostvareni su u iznosu 46.866.551,14 kn. U narednim godinama došlo je do pada ukupnih prihoda u odnosu na 1995. Ostvareni prihodi u 1996. iznosili su 42.947.466,28 kn, što je za 3.919.084,86 kn ili 8,4% manje u odnosu na 1995. Ostvareni prihodi u 1997., do otvaranja stečajnog postupka u studenom 1997., iznosili su 25.584.860,32 kn, što je za 21.281.690,82 kn ili 45,4% manje u odnosu na 1995.

U razdoblju od 1993. do 1995., ostvarivan je pozitivan financijski rezultat koji je imao tendenciju pada. U 1994. ostvarena je dobit u iznosu 209.977,30 kn, a u 1995. u iznosu 90.494,01 kn. Poslovanjem u 1996. ostvaren je gubitak u iznosu 3.109.824,98 kn, a u 1997., do otvaranja stečajnog postupka, gubitak je iznosio 13.857.425,02 kn.

12

Koncem 1993. bilo je 350 zaposlenih, a u razdoblju do otvaranja stečajnog postupka, 10. studenoga 1997., broj zaposlenih smanjen je za 108 zbog odlazaka u mirovinu i sporazumnih raskida radnog odnosa. U trenutku otvaranja stečajnog postupka bilo je 242 zaposlena.

Do većih teškoća u poslovanju došlo je u 1996. zbog nerentabilnog poslovanja dijela prodavaonica, nemogućnosti naplate dospjelih potraživanja. Plaćanja su se najčešće obavljala putem cesija i kompenzacija, gotovinski promet u prodavaonicama bio je sve manji, Društvo nije bilo u mogućnosti na vrijeme podmirivati dospjele obveze te je bila otežana nabava robe od dobavljača. U prodavaonicama su bile velike zalihe roba stare i više godina. Broj zaposlenih u odnosu na ostvareni promet bio je prevelik. Od kolovoza 1996. žiro račun je neprekidno bio blokiran zbog nemogućnosti

podmirenja obveza za plaće zaposlenih, prema dobavljačima roba i usluga, te dospjelih obroka glavnice i kamata po kreditima.

U svibnju 1997. Društvo je izradilo prvu etapu Programa restrukturiranja, prema kojem bi se smanjio broj zaposlenih, vratile kratkoročne pozajmice i krediti koji su korišteni za podmirenje obveza prema državi i dobavljačima, isplatile plaće, otpremnine i naknade plaće zaposlenima. Za osiguranje financijskih sredstava, Programom je predviđena prodaja 3 prodavaonice, upravne zgrade i prvog kata robne kuće, te davanje u najam 8 i u podnajam 5 prodavaonica. Provođenje Programa nije detaljno razrađeno niti su izračunani financijski efekti. U kolovozu 1997., direktor Društva izvješćuje Nadzorni odbor kako Društvo nije u stanju riješiti probleme i sanirati postojeće stanje, te da će prema odredbama članka 39. Stečajnog zakona, podnijeti prijedlog Trgovačkom sudu za pokretanje stečajnog postupka.

Prema podacima Zavoda za platni promet, na dan 7. studenoga 1997. obveze Društva prema vjerovnicima iznosile su 7.766.720,84 kn. Do otvaranja stečajnog postupka žiro račun je bio neprekidno u blokadi 460 dana. Prema odredbi članka 39. stavka 6. Stečajnog zakona, koji je stupio na snagu 1. siječnja 1997., osobe ovlaštene za zastupanje dužnika dužne su podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka najkasnije u roku od 21 dan od dana nastupanja nesposobnosti za plaćanje. Prema odredbi članka 4. navedenog Zakona, dužnik je nesposoban za plaćanje ako je u razdoblju od 30 dana obustavio sva plaćanja. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka trebalo je podnijeti koncem veljače 1997., a podnesen je 6 mjeseci nakon propisanog roka, što nije u skladu s odredbama članka 39. stavka 6. Stečajnog zakona.

5.2.1. Kontrola financijskog poslovanja

U ožujku 1997. Financijska policija je obavila kontrolu obračuna i uplate državnih prihoda od poreza na promet proizvoda i usluga i poreza na dobit za razdoblje od 1995. do veljače 1997. Prema Zapisniku, klasa 470-06/97-01/9, urbroj 513-10-04-97-3, utvrđena je obveza uplate prihoda od poreza na promet proizvoda i usluga, koja uključuje i kamate, u iznosu 1.590.331,12 kn.

U travnju 1997., ponovno je Financijska policija obavila kontrolu obračuna i uplate drugih javnih prihoda za isto vremensko razdoblje. Prema Zapisniku, klasa 470-06/97-01/112, urbroj 513-10-02-97-02, utvrđene nepravilnosti odnose se na neobračunavanje i neplaćanje poreza na dohodak, te pripadajućih doprinosa, poreza na promet usluga na iznos ugovorene najamnine, isplatu gotovinskih računa putem blagajne u iznosima većim od propisanih, uštezanje obroka za plaćanje dionica od plaće zaposlenih a neuplaćivanje ustegnutih iznosa u Fond, te neobjavljivanje temeljnih financijskih izvještaja za 1995.

Utvrđena obveza Društva po navedenim osnovama s obračunanim kamatama iznosila je 2.338.065,14 kn. Obveza plaćanja razlike poreza na dohodak i pripadajućih doprinosa prema Zapisniku iz travnja 1997. proizašla je iz više nepravilnosti. Društvo je zaposlenicima-dioničarima uvećavalo troškove prijevoza za iznos mjesečnog obroka za otplatu dionica za više mjeseci u 1993. i 1994. Isplate zaposlenima u vidu troškova za prijevoz obavljene su u 1994., 1995. i 1996. iznad propisanog iznosa odnosno iznad stvarnih troškova. Na isplate regresa za godišnji odmor nisu obračunani i plaćeni pripadajući porezi i doprinosi. U 1995. obavljane su isplate zaposlenicima u vidu bonova za kupnju robe u vlastitim prodavaonicama koje su evidentirane kao pomoć zaposlenima, a porezi i doprinosi nisu plaćeni. Za isplate naknada za korištenje privatnog automobila u službene svrhe nije bila priložena

odgovarajuća dokumentacija, kao i uz pojedine račune za korištenje poslovnih kartica, te se takvi primitci smatraju dohotkom na koji je trebalo obračunati i platiti odgovarajuće poreze i doprinose.

Prema zapisnicima Financijske policije, ukupna obveza Društva za uplatu javnih prihoda iznosila je 3.928.396,26 kn. Zbog utvrđenih nepravilnosti kod Općinskog suda u Ivanić Gradu u tijeku je kazneni postupak protiv odgovornih osoba Darka Sokolića i Željka Macana za razdoblja kada su obavljali dužnost direktora, te Božene Tomašević za razdoblje kada je obavljala poslove organizatora poslova u financijskom odjelu i imala posebna ovlaštenja.

5.3. Raspolaganje nekretninama koje su ušle u procijenjenu vrijednost Poduzeća u razdoblju do otvaranja stečajnog postupka

Nakon provedene pretvorbe, u razdoblju od 1994. do studenoga 1997. Društvo je prodavalo nekretnine i rješavalo suvlasničke odnose na nekretninama, od čega je ostvarilo 1.020.165,- DEM. Za prodaju nekretnina donesene su odluke upravnog odnosno nadzornog odbora a pribavljena je i suglasnost od Fonda. U 1995. zaključena su dva ugovora o prodaji nekretnina, a u 1997. tri. U 1995. prodane su dvije nekretnine koje su u Elaboratu o procijenjenoj vrijednosti poduzeća evidentirane kao prodavaonice broj 32 i 50. Prema zapisnicima sa sjednica upravnog odbora, na javno oglašavanje prodaje u 1994. nije primljena ni jedna ponuda, pa su prodavaonice prodane neposrednom pogodbom tijekom 1995.

Prodavaonica broj 32 prodana je društvu Aeks, Ivanić Grad, po cijeni od 285.714,- DEM, što je za 161.674,- DEM više od iznosa procijenjenog u Elaboratu. Prodavaonica broj 50 prodana je fizičkim osobama Boženi i Marku Pavlić iz Novoselca po cijeni od 82.091,- DEM. Prodajna vrijednost ove nekretnine nije usporediva s procijenjenom jer je početkom 1995. obavljena parcelacija čestice na kojoj se nalazila prodavaonica i susjednih čestica. Suglasnost za prodaju dobivena je od fondova za prodavaonicu broj 50 koja je Elaboratom o procijenjenoj vrijednosti poduzeća procijenjena u iznosu 79.069,- DEM, a procjenom je obuhvaćeno zemljište površine 290 m² i pripadajući objekt. Prodana nekretnina obuhvaćala je objekt prodavaonice i zemljište površine 1 219 m². Parcelacija je izvršena po odluci upravnog odbora, a na temelju ugovora o diobi i kupoprodaji između Društva i dioničkog društva Konat, Ivanić Grad. Navedenim ugovorom rješavani su suvlasnički odnosi, a na ime razlike u vrijednosti nekretnina Društvo je od društva Konat naplatilo 10.360,- DEM.

Tijekom 1997., zaključena su tri ugovora o prodaji nekretnina. Prodana je prodavaonica broj 45, stara upravna zgrada i prodavaonica broj 37. Prodavaonica broj 45, prodana je u travnju 1997. fizičkoj osobi po cijeni od 72.000,- DEM, što je za 17.727,- DEM više od iznosa procijenjenog u Elaboratu. Prijašnja upravna zgrada i prodavaonica broj 37, prodane su pravnim osobama po provedenom javnom nadmetanju. U Elaboratu o procijenjenoj vrijednosti, ove nekretnine procijenjene su ukupnom iznosu 529.342,- DEM, a prodane su po cijeni od 570.000,- DEM, što je za 8,0% više od procijenjenog iznosa. Prijašnja upravna zgrada prodana je društvu Klas, Križ, po cijeni od 150.000,- DEM. Ugovor je zaključen 26. kolovoza 1997. Naplata je obavljena prijebojem u protuvrijednosti 532.980,00 kn, kojim je Društvo podmirilo obveze društvu Klas, Križ. Prodavaonica broj 37 prodana je društvu Idis, Sisak, po cijeni od 420.000,- DEM. Predugovor je zaključen 3. rujna 1997., a ugovor 13. listopada 1997.

Naplata je obavljena u protuvrijednosti 1.466.000,00 kn iz odobrenog kredita od Glumina banke prema društvu Idis, a sve prema zaključenim ugovorima o cesiji. Putem cesija podmirene su obveze Društva za kredit Glumina banke u iznosu 670.000,00 kn, Privredne banke 350.000,00 kn, društvu Karlovačka pivovara 200.000,00 kn, društvu Vindija Varaždin 100.000,00 kn, društvu Melan MG Zagreb 96.000,00 kn i društvu Ledo Zagreb 50.000,00 kn.

Prema suglasnosti o prodaji nekretnina koju je odobrio Fond, financijska sredstva od prodaje trebalo je uložiti u preuređenje i opremanje drugih poslovnih objekata, što nije učinjeno. Suglasnost Fonda za prodaju nekretnina u 1997. primljena je u srpnju kada se račun Društva nalazio u blokadi 10 mjeseci. Prema odredbama članka 4. i 39. Stečajnog zakona, prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad Društvom trebalo je podnijeti koncem veljače 1997. Zbog postojanja stečajnih razloga, Fond nije trebao odobriti prodaju nekretnina.

Ugovori o prodaji prijašnje upravne zgrade i prodavaonice broj 37, zaključeni su u posljednja tri mjeseca prije otvaranja stečajnog postupka. Prodane nekretnine naplaćene su putem prijeboja i cesija, čime su podmirivane tekuće obveze prema dobavljačima i bankama. Vjerovnici koji su naplatili potraživanja iz sredstava od prodaje nekretnina, stavljeni su u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike, čime se prema odredbama članka 127. Stečajnog zakona, remetilo ujednačeno namirenje vjerovnika. Prema odredbama članka 128. Stečajnog zakona, pravna radnja, poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, kao i pravna radnja poduzeta nakon podnošenja prijedloga, kojom se jednom stečajnom vjerovniku omogućuje namirenje u skladu sa sadržajem njegova prava, može se pobijati ako je u vrijeme kad je poduzeta dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je vjerovnik u to vrijeme znao za tu nesposobnost. Stečajni upravitelj je, po odobrenju stečajnog suca, u srpnju 1998. podnio tužbu radi pobijanja pravnih radnji - zaključenja ugovora o prodaji dviju nekretnina u posljednja tri mjeseca prije otvaranja stečajnog postupka. Prema odluci stečajnog vijeća, tužba je povučena u listopadu 1999. radi nezvjesnosti ishoda.

15

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Trgovina, Križ.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija, radi provjere jesu li pretvorba i privatizacija provedene u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Trgovina, Križ, obavljen je u skladu sa zakonskim odredbama.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Nakon provedene pretvorbe, mali dioničari zaključili su ugovore za kupnju 45 432 dionica ili 50% ukupnog broja dionica, dok su preostale dionice prenesene fondovima u skladu sa zakonskim propisima.

Prodaja dionica malim dioničarima obavljena je u skladu s tada važećim zakonskim propisima. Nakon provedene pretvorbe, u razdoblju od 1993. do obavljanja revizije u studenom 2001., vlasnička struktura se nije mijenjala, osim što je Fond u 1995. bez naplate dodijelio invalidu Domovinskog rata 50 dionica i što je u 1999. raskinuo ugovore s dioničarima koji su prestali otplaćivati dionice, čime je povećan portfelj Fonda. U vrijeme obavljanja revizije, Fond ima u svom portfelju 58 326 dionica ili 64,2%, mali dioničari vlasnici su 20 103 dionica ili 22,1%, a Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje 12 435 dionica ili 13,7% temeljnog kapitala.

Fond je u razdoblju od 1993. do 1996. više puta objavljivao pozive za kupnju dionica Društva, a zainteresiranih nije bilo. Dionice Društva koje su u postupku pretvorbe dodijeljene fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja, također nisu prodane.

Zbog nesposobnosti za plaćanje, 10. studenoga 1997. nad Društvom je pokrenut stečajni postupak. Do navedenog dana račun je bio neprekidno u blokadi 460 dana. Prije otvaranja stečajnog postupka bilo je 242 zaposlena. Društvo u stečaju započelo je poslovanje s 47 prijašnjih zaposlenika na određeno vrijeme, a u studenom 2001. ima 10 zaposlenih. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnio je direktor sa zakašnjenjem od 6 mjeseci, što nije u skladu s rokom propisanim odredbom članka 39. stavka 6. Stečajnog zakona. U posljednja tri mjeseca prije otvaranja stečajnog postupka, zaključeni su ugovori o prodaji dviju nekretnina za ukupno 570.000,- DEM. Nekretnine su naplaćene prijebojem i cesijama, čime su podmirene tekuće obveze sedmorici vjerovnika. Spomenuti vjerovnici stavljeni u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike, čime se, prema odredbama članka 127. Stečajnog zakona, remetilo ujednačeno namirenje vjerovnika.

16

Razvojnim programom društvenog poduzeća Trgovina, Križ, bilo je predviđeno izraditi Program rješavanja tehnološkog viška zaposlenih, postići ekonomično poslovanje prodavaonica, ostvariti optimalne zalihe roba, osigurati kvalitetna obrtna sredstva, izgraditi suvremeno centralno skladište i postupno uvoditi suvremenu opremu. S obzirom na činjenicu da je smanjen broj zaposlenih, da su ostvarivani negativni rezultati poslovanja, te da je otvoren stečajni postupak, zadaci utvrđeni Razvojnim programom nisu ostvareni, a nisu postignuti ni ciljevi predviđeni odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U svom očitovanju od 12. veljače 2002. zakonski predstavnik pravne osobe nema primjedbi na Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Trgovina, Križ.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Albrechtova 42.

U reviziji sudjelovali:

Natalija Đerzić, dipl. oec.

Mario Vlajčić, dipl. iur.

Ovlašteni državni revizori:

Nada Valek, dipl. oec.

Davorka Baković, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____

(žig i potpis)